

Gfv.X.30.240/2007/4.szám

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr.Ilosvay Gábor ügyvéd által képviselt Zrt. **felperesnek**, a dr.Kollár Edit ügyvéd által képviselt **Kft.** (**alperes** ellen **tisztességtelen piaci magatartás megállapítása** iránt, a Fővárosi Bíróság előtt 6.P.630.779/2004. szám alatt indult, és a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.368/2006/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében, az említett számú határozattal szemben, a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.368/2006/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) Ft Áfá-t is magába foglaló felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes 1973. óta foglalkozik oktatással, és oktatásszervezéssel. Az alperes hozzávetőlegesen 10 éve érettségi előkészítő tanfolyamok szervezését látja el, 2004. februárja óta felnőtt képzéssel is foglalkozik. A felperes két alkalmazottja N. B. oktatási munkatárs 2004. januárjában, míg T. I. titkársági vezető 2004. áprilisában megszüntette a munkaviszonyát a felperesnél, majd május 1-vel munkaviszonyt létesített az alperesnél. N. B. tanfolyamvezető, T. I. oktató és vizsgaszervező.

A felperes 2004. folyamán tanulmányozva az alperes internetes honlapját, arra a következtetésre jutott, hogy az alperes tanfolyamai megegyeznek azokkal a tanfolyam szervezési megoldásokkal, amelyeket a felperes dolgozott ki.

A felperes módosított keresetében, a tisztességtelen piaci magatartásról és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LXXVII. tv. (Tptv.) 4.§-a alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogsértést követett el azzal a magatartásával, hogy a felperes volt munkavállalóin keresztül információkat szerzett a felperesről, és ezen információk alapján hirdette meg azonos tartalmú tanfolyamait. Ennek következtében üzleti titkot képező szellemi terméket használt fel, ezzel piaci előnyre tett szert.

Az alperesnek ez a tevékenysége éppen azokra a tanfolyamokra vonatkozott, amelyek számára is jelentős nyereséget biztosítottak. A raktárgazdálkodói tanfolyam kapcsán kiemelte, hogy ilyen felnőttképzési tanfolyam az OKJ jegyzékben nem szerepelt, az teljesen egészében a felperes szellemi terméke. Az alperes a tanfolyamait ugyanabban a M.újságban hirdette, amelyben ő. Hivatkozott arra, hogy a felperesnek az alkalmazottai, az ún. lojalitási klauzulában arra vállaltak kötelezettséget, hogy nem tanúsítanak a felperes érdekeit sértő magatartást, üzleti információt más szervezet részére nem adnak ki, saját vállalkozásban nem hasznosítják. A tanfolyamok azonosságát azzal is magyarázta, hogy N. B. az alperes ügyvezetőjének N. P.-nek a testvére.

A Tptv.86.§ /2/ bekezdése alapján, a jogsértés megállapításán túl azt is kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abba hagyására, tiltsa el további jogsértéstől, és kötelezze a jogsértéssel meghirdetett tanfolyamok törlésére, végül pedig az általa meghirdetett tanfolyamok nyereségének kártérítésként történő megfizetésére. Ennek összegét 150.000 Ft-ban jelölte meg.

Az alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben való marasztalását kérte. Előadása szerint tanfolyamait már 2003. novemberében regisztráltatta a Munkaügyi Központnál. A felperes volt alkalmazottai e tevékenységben nyilvánvalóan nem működhettek közre. A felperes hasonló munkakörben való elhelyezkedési tilalmat volt alkalmazottai számára nem írt elő, ezért az ún. lojalitási klauzula sértésére a felperes igényt nem alapíthat.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítéletben írtak szerint, az elsőfokú bíróság a tényállását helyesen állapította meg, és érdemben helytálló jogi következtetéssel utasította el a felperes keresetét. A Ptk.81.§ /2/ bekezdése szerint üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala illetéktelen által történő megszerzése, vagy felhasználása a jogosult jogszerű pénzügyi gazdasági vagy piaci érdekeit sértené, vagy veszélyeztetné, és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette. A Tpv.4.§ /1/ bekezdése kimondja, hogy tilos üzleti titkot tisztességtelen módon megszerezni, felhasználni, valamint jogosulatlanul mással közölni, vagy nyilvánosságra hozni. A /2/ bekezdés szerint üzleti titok tisztességtelen módon való megszerzésnek minősül az is, ha üzleti titkot a jogosult hozzájárulása nélkül, a vele - a titok megszerzése idején, vagy azt megelőzően - bizalmi viszonyban, vagy üzleti kapcsolatban álló személy közreműködésével szerezték meg. A /3/ bekezdés b) pontja alapján bizalmi viszony a munkaviszony is. Ahhoz tehát, hogy valamely adatot, tényt ismeretanyagot üzleti titoknak lehessen minősíteni, szükség van egyrészt arra, hogy az illetéktelen személy részéről való információ szerzés az érintett pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértse, veszélyeztesse, másrészt azonban arra is, hogy az érdekelt a titokban tartás érdekében mindent megtett. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy az alperes a sérelmezett tanfolyamok előkészítése során, jóval hamarabb eljárta, mint ahogy a felperes volt munkavállalói a felperestől megváltak. A raktárgazdálkodással kapcsolatos tanfolyamot a felperes nyilvánosan hirdette. Az ún. lojalitási klauzula a munkavállalók számára konkrét követelményeket nem fogalmazott meg. Az általános megfogalmazás pedig az üzleti titok megsértésének megállapításához nem elegendő. Miután a felperes által hivatkozott információk nagy része, különböző fórumokon szabadon hozzáférhető volt, esetleges hasonlóságok, vagy azonosságok sem sértének a Tpv. hivatkozott szabályait.

Sem az első- sem a másodfokú bíróság nem találta indokoltnak szakértő kirendelését annak a kérdésnek a megválaszolására, hogy az alperes magatartásával sértett-e üzleti titkot vagy sem. A által

felvetett kérdések jó részt ténykérdések, amelyek szakértő igénybevételét nem teszik indokolttá, a különböző szerződések, órarendek, nyomtatványok, igazolások hasonlósága, illetve azonossága nem tekinthető olyan különleges szakértelmet igénylő kérdésnek, amely szakértő igénybevételét indokolta volna. Olyan bizonyítást pedig a felperes nem tudott felajánlani, amely azt az állítását támasztotta volna alá, miszerint két korábbi munkatársa a munkaviszony fennállása alatt üzleti titoknak minősülő, konkrétan megjelölt ismeretet, dokumentumot adott volna át az alperesnek, illetve hogy az alperes nem az általa hivatkozott piackutatás alapján hirdette meg tanfolyamait.

A jogerős ítélettel szemben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. A felperes, a jogerős ítéletnek az elsőfokú bíróság ítéletére is terjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte. A jogerős ítélet jogszabálysértését, a Pp.163.§ /1/ bekezdésében, 164.§ /1/ bekezdésében írt rendelkezések megsértésében jelölte meg. Álláspontja szerint a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett elrendelt bizonyításnak ki kellett volna terjednie indítványának megfelelően szakértői bizonyítás elrendelésére. Enélkül megalapozott döntést az ügyben hozni nem lehetett. A perben az volt az alapkérdés, hogy az alperes által meghirdetett tanfolyamok azonos tartalmúak-e a felperesi tanfolyamokkal. A szakértő a felperes által becsatolt iratok alapján, az azonosságot megállapíthatta volna. A szakértő arra is választ adhatott volna, hogy a szabadon hozzáférhető információkból összeállítható-e a felperes képzésével megegyező, vagy ahhoz hasonló képzés. A hasonlóság jellegét és típusát a bíróságok nem tudják megállapítani, ezért lett volna indokolt szakértői bizonyítás elrendelése. A hiányos bizonyítás következménye a Tptv-ben írt szabályoknak a megsértése.

Alperes a jogerős ítélet hatályban fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozat nem jogszabálysértő.

A Pp.163.§ /1/ bekezdése értelmében a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. A Pp.164.§ /1/ bekezdés kimondja, hogy a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A Pp.177.§ /1/ bekezdése ugyanakkor azt is kimondja, ha a perben jelentős tény, vagy egyéb körülmény megállapításához, vagy megítéléséhez

olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint, nem sértették meg az ügyben eljáró bíróságok a Pp. bizonyításra vonatkozó szabályait. A tényállás megállapítása a bíróságnak a feladata. Amennyiben szakértő kirendelését látja indokoltnak a különleges szakértelmet igénylő kérdés megválaszolásához szükséges valamennyi tényt meg kell állapítania, a szakértő tehát a bíróság által megállapított tényállásra alapítja szakvéleményét.

Helyesen utaltak az ügyben eljáró bíróságok arra, hogy a Ptk.81.§ /2/ bekezdése valamely tény, információ, megoldás, vagy adat más részéről történt illetéktelen megszerzését, vagy felhasználását csak akkor tekinti jogellenes magatartásnak, ha a szóban forgó adat, tény, információ titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette. Helyesen állapították meg azt is, hogy az információk túlnyomó részükben különböző helyeken, hirdetésen, pl. internetes fórumokon is szabadon hozzáférhetőek voltak. Helyesen következtettek az eljáró bíróságok arra, hogy a peres felek oktatási dokumentumainak, tanfolyamainak részbeni egybeesése sem valósíthatja meg a Tpv.4.§-ának a megsértését, a szóban forgó adatok megoldások, stb. hozzáférhetősége következtében. Nem állapítható meg az alperes terhére a tisztességtelen megszerzés, felhasználás, nyilvánosságra hozatal ténye, sem saját maga, sem a jogosulttal bizalmi viszonyban álló személyek közreműködése útján. Helytállóan mérlegelték az eljáró bíróságok a felperessel korábban alkalmazási viszonyban álló személyek magatartását, az alperesnek a tanfolyamok szervezési időpontjával kapcsolatos állításait, ezért a Legfelsőbb Bíróság e körben sem tapasztalta Pp.206.§ /1/ bekezdésének a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó szabályainak a megsértését.

A fentiek alapján a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozatot, a Pp.275.§ /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes a Pp.78.§ /1/ bekezdés alapján köteles az alperes felülvizsgálati költségének a megtérítésére.

Budapest, 2007. november 26.

Dr.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke
Dr.Bodor Mária sk.előadó bíró
Csánitzné dr.Csiky Ilona sk.bíró

PG.

Kiadmány hitelélül:

Piller Gizella
(bírószági írnok)